

File Type PDF Carti De Dragoste Dragoste De Carti Slideshare Net

As recognized, adventure as without difficulty as experience roughly lesson, amusement, as without difficulty as accord can be gotten by just checking out a book **Carti De Dragoste Dragoste De Carti Slideshare Net** next it is not directly done, you could say yes even more around this life, something like the world.

We provide you this proper as well as easy exaggeration to acquire those all. We meet the expense of Carti De Dragoste Dragoste De Carti Slideshare Net and numerous book collections from fictions to scientific research in any way. in the midst of them is this Carti De Dragoste Dragoste De Carti Slideshare Net that can be your partner.

328 - ARI MILLER

Adele: „N-aș fi crezut că m-aș putea îndrăgosti de primul străin care-mi va intra în casă. Un pahar cu vin, o melodie romantică și o bătaie în ușă la miezul nopții. În acest decor l-am cunoscut pe el... pe David Antonov. Este bărbatul care m-a învățat să mă eliberez de trecut și să-l iubesc doar pe el. E egoist! Vrea să fiu dependentă de prezența lui. Când cad, David e acolo pentru a mă ridica și îmbrățișa, redându-mi puterea de a continua. Când am nevoie de dragoste, mi-o oferă de îndată, necondiționat. De-ar ști cât de goală mă simt în lipsa lui!„ David: „Ascund un mare secret față de femeia pe care o iubesc la nebunie, dar sunt obligat să duc lupta aceasta până la capăt. În fiecare zi mă trezesc în același pat cu ea, rugându-mă ca la finalul călătoriei să rămânem împreună, iar dragostea noastră să depășească orice obstacol. Fără ea sunt un nimeni. Am nevoie de Adele, așa cum plămâni sunt dependenți de aer. Oare dragostea ne va salva?”

NEW YORK TIMES BESTSELLER USA TODAY BESTSELLER NATIONAL INDIE BESTSELLER THE WASHINGTON POST BESTSELLER Recommended by Entertainment Weekly, Real Simple, NPR, Slate, and Oprah Magazine #1 Library Reads Pick—October 2020 #1 Indie Next Pick—October 2020 BOOK OF THE YEAR (2020) FINALIST—Book of The Month Club A “Best Of” Book From: Oprah Mag * CNN * Amazon * Amazon Editors * NPR * Goodreads * Bustle * PopSugar * BuzzFeed * Barnes & Noble * Kirkus Reviews * Lambda Literary * Nerdette * The Nerd Daily * Polygon * Library Reads * io9 * Smart Bitches Trashy Books * LiteraryHub * Medium * BookBub * The Mary Sue * Chicago Tribune * NY Daily News * SyFy Wire * Powells.com * Bookish * Book Riot * Library Reads Voter Favorite * In the vein of The Time Traveler’s Wife and Life After Life, The Invisible Life of Addie LaRue is New York Times bestselling author V. E. Schwab’s genre-defying tour de force. A Life No One Will Re-

member. A Story You Will Never Forget. France, 1714: in a moment of desperation, a young woman makes a Faustian bargain to live forever—and is cursed to be forgotten by everyone she meets. Thus begins the extraordinary life of Addie LaRue, and a dazzling adventure that will play out across centuries and continents, across history and art, as a young woman learns how far she will go to leave her mark on the world. But everything changes when, after nearly 300 years, Addie stumbles across a young man in a hidden bookstore and he remembers her name. Also by V. E. Schwab Shades of Magic A Darker Shade of Magic A Gathering of Shadows A Conjuring of Light Villains Vicious Vengeful At the Publisher’s request, this title is being sold without Digital Rights Management Software (DRM) applied.

In response to Mircea Eliade’s novel about their love affair of forty years ago, this is Maitreyi Devi’s moving account of what happens when innocence and experience, enchantment and disillusion, and cultural difference and colonial arrogance collide.

Jackye Rowen este o tânără ce lucrează ca fotograf pentru revista Celebrity și căreia îi plac provocările. Când este trimisă să ia un interviu unui cunoscut campion de motociclism nu ezită nicio secundă, nebănuind că va întâlni iubirea în persoana lui Josh Collins și că va trebui să înfrunte adevărata provocare a vieții ei, mai ales că Josh nu agreează deloc să fie expus vieții publice. Oare Jackye se va alege cu un eșec sau va reuși să îl facă pe Josh să îi acorde acel interviu, iar odată cu acesta să obțină și iubirea lui...

A Denver neurosurgeon relocates to the small rural town named after her ancestor in the aftermath of a wrongful malpractice suit to recover and reconnect with her estranged father--

Grace Bowen se declară fericită. Este tânără, frumoasă, cu o slujbă pe placul ei și un logodnic cu o situație financiară foarte bună. Îl iubește necondiționat pe Ryan Harper și este dispusă să-l accepte cu defectele lui, iar pe deasupra, urmează să devină curând

soț și soție. Cu ani în urmă, Brandon Miller Carter a dispărut brusc din Dodge City, fără să-și anunțe nici măcar cea mai bună prietenă, pe Grace. În prezent, soția lui este angajată de Ryan să se ocupe de aranjamentele florale pe care acesta și logodnica sa și le doresc în ziua nunții. Astfel, grație unei pure coincidențe, Grace și Brandon se reîntâlnesc. O singură curiozitate nu-i dă pace frumoasei Grace. De ce a plecat fără să-și ia rămas bun? În schimb, Brandon nu are un adevăr de oferit. Viața lui e o născocire... o aparență înșelătoare. Acesta este și punctul lui comun cu Grace. Ziua nunții cu Ryan se sfârșește altfel decât și-ar fi putut careva imagina. Grace realizează că dragostea nu este de ajuns pentru ca un mariaj să poată funcționa pentru totdeauna. Brandon, prezent și el la marele eveniment, fuge împreună cu Grace, apoi o ascunde la ferma sa, acolo unde o nouă dragoste prinde aripi cu ușurință. Însă au două obstacole de înfruntat: trecutul lor comun, cu taine ținute sub lacăte, dar și prezentul reprezentat de căsătoria lui pe de o parte, iar pe de alta, o serie de întâmplări menite să le complice existența.

O întrebare despre credința s-a transformat într-o prietenie. Această prietenie a construit o punte peste Atlantic. Apoi...s-a transformat într-o poveste - o poveste de iubire. Într-o relație de prietenie greu de imaginat, Joy a găsit iubire. Într-o lume în care femeile erau reduse la tăcere, ea a avut puterea să dea glas trairilor sale. Povestea de dragoste dintre C. S. Lewis și Helen Joy Davidman Gresham a fost greu de imaginat și aparent imposibilă. Și totuși, surprinși de iubire este marturia unei incursiuni uimitoare în hățișurile credinței - de la indoială și descoperire, la marea aventură de a o pune în practică. Când Joy Davidman a început să îi scrie lui C. S. Lewis, ea era în căutarea unor răspunsuri spirituale, nicidecum a unei relații de dragoste, căci era deja căsătorită și avea doi copii. Aventura vieții sale a început însă odată cu călătoriile lui Joy din America în Anglia și înapoi, înfruntând suferința și sărăcia,

descoperind prietenia si credinta si, impotriva oricaror oprelisti, gasind o dragoste pe care nici amenintarea mortii nu o putea distruge. In aceasta frumoasa poveste de iubire, intalnim o scriitoare incantatoare, o mama independenta si o femeie pasionala care a schimbat viata unui autor si profesor respectat si a inspirat carti care inca ne incanta si ne schimba. Joy a trait intr-un moment in care femeile nu trebuiau sa aiba o voce, si totui dragostea ei pentru Jack a dat voce iubirii si feminitatii deopotriva. „Patti Callahan a preluat o figura putin populara, una care, istoric vorbind, a trait in umbra tovarasului ei de breasla masculin, si i-a dat o voce puternica si plina de pasiune. Pentru admiratorii lui C. S. Lewis care sunt curiosi in privinta femeii care a inspirat Anatomia unei dureri, aceasta carte ofera o privire convingatoare si fascinanta asupra vietilor private a doi oameni remarcabili.” —New York Journal of Books Despre autoare Patti Callahan (care scrie si sub numele de Patti Callahan Henry) este o autoare multipremiata New York Times. Patti a fost finalista in cadrul premiilor Townsend pentru Fictiune, a detinut titlul „Indie Next Pick”, de doua ori titlul „OKRA” si a fost nominalizata de mai multe ori in cadrul sectiunii „Romanul Anului” de catre Southern Independent Booksellers Alliance (SIBA). Lucrarile ei au fost incluse si in colectii de nuvele, antologii, reviste si bloguri. Patti a absolvit studiile de licenta la Universitatea Auburn si masterul la Universitatea Georgia State. In trecut, a fost asistenta specializata in pediatrie, dar acum este scriitoare cu norma intrega. Este mama a trei copii si locuieste cu familia in Mountain Brook, Alabama, si in Bluffton, Carolina de Sud, in functie de anotimp. Aprecieri pentru aceasta carte Cu talentul unui artist, Patti tase o poveste de Surprinsi de iubire, dezvaluindu-ne o licarire din frumusetea si legendaritatea ei. Am citit cartea cu un simtamant tot mai profund de uimire si admiratie. Cand am ajuns la ultima pagina, mi-am dat seama ca Patti a creat o capodopera literara profunda si indrazneata. —Charles Martin, autorul cartilor Niciodata prea departe si Muntele dintre noi, bestselleruri USA TODAY Intr-o naratiune cu pronuntat accent liric, Patti Callahan dezvaluie o poveste de dragoste pierduta care implora sa fie reamintita si repovestita. Am fost fermecata, umpluta de speranta si cu totul absorbita, nu numai de viata traita in umbra cartilor lui C.S. Lewis, ci si de femeia care i-a cucerit inima. O capodopera literara de la prima pana la ultima pagina. —Lisa Wingate, autoarea cartii Inainte sa fim ai vostri, bestseller New York Times Patti Callahan pare sa fi descoperit povestea pe care era

menita sa o redea in aceasta relatere a prieteniei putin probabile, transformata in dragoste adevarata, dintre Joy Davidman si C.S. Lewis, care pune la incercare limitele credintei si care le schimba viata amandurora intr-un mod fundamental. Legatura lor prinde viata sub penelul inspirat al lui Callahan, dand la iveala o relatie atat de convingatoare si de puternica, incat ne intrebam daca a mai existat asa ceva in istorie. O poveste patrunzatoare si plina de lumina. —Paula McLain, autoarea cartii Sotia din Paris, bestseller New York Times In Surprinsi de iubire, Patti Callahan Henry aduce un suflu uluitor de proaspat uneia dintre cele mai frumoase povesti de dragoste din literatura tuturor timpurilor: idila neastep-tata dintre scriitorul britanic C.S. Lewis si Joy Davidman, o americana divortata, cu mult mai tanara decat el. Callahan relateaza relatia lor complexa si neconventionala cu o voce sigura, cu o perspectiva profunda asupra personajelor si cu atentie deosebita la detaliile specifice epocii. Rezultatul este o poveste foarte emotionanta despre dragoste si pierdere, o poveste fermecatoare si transformatoare. —Pam Jenoff, autoarea cartii Povestea unui orfan, bestseller New York Times Surprinsi de iubire este o lectura profund evocativa, care aduce in prim plan portretul intim al unei femei a carei poveste de iubire nu a fost spusă niciodata in intregime... pana acum. Patti Callahan reanima personalitatea evazi-va a lui Joy Davidman si pune in lumina povestea de dragoste profund emotionanta dintre Joy si C.S. Lewis. Aceasta este cartea pe care Patti Callahan a fost menita sa o scrie. Surprinsi de iubire reprezinta o piesa de rezistenta si o carte care trebuie neaparat citita! —Mary Alice Monroe, autoarea cartii Beach House Reunion, bestseller New York Times Patti Callahan a scris cartea preferata a anului. Surprinsi de iubire exploreaza cu maiestrie viata si lucrarea lui Joy Davidman, o femeie stralucita si curajoasa care merita demult sa fie adusa in lumina reflectoarelor. O carte atent documentata. Splendid scrisa. Extrem de romantica. Extraordinar de inteligenta. Este atat o meditatie la adresa casniciei, cat si o aventura de proportii. Emotionanta, tandra si triumfatoare, aceasta este o poveste de dragoste legendara. —Ariel Lawhon, autoarea cartii I Was Anastasia Patti Callahan a preluat o figura putin populara, una care, istoric vorbind, a trait in umbra tovarasului ei de breasla masculin, si i-a dat o voce puternica si plina de pasiune. Pentru admiratorii lui C.S. Lewis care sunt curiosi in privinta femeii care a inspirat Anatomia unei dureri, aceasta carte ofera o privire convingatoare si fascinanta asupra vietilor private a doi oameni foarte re-

marcabili. —New York Journal of Books Surprinsi de iubire scoate in evidenta cautarea sincera a credintei intr-o lume a neincrederei. Daca despre scrierile lui C.S. Lewis am auzit, in aceasta carte, Callahan demistifica povestea poetei Joy Davidman si, facand asta, ea ne arata puterea unei iubiri mai marete. Am fost impresionata de acest roman. —Sarah McCoy, autoarea cartilor Marilla of Green Gables si The Baker’s Daughter, bestselleruri New York Times si internationale Aceasta redare splendida si minutioasa a vietii scriitoarei Joy Davidman m-a emotionat profund. Cumva, Patti Callahan o intruchipeaza pe Davidman dupa modul in care isi introduce cititorii in mintea si inima flamanda a scriitoarei. Simtim intens stradania lui Davidman de a fi ea insasi intr-o vreme (anii 1950) cand femeile nu prea aveau multe optiuni. Ne bucuram cand Davidman reuseste sa scape dintr-un mariaj distrugator, sfidand conventiile sociale pentru a se bucura din plin de viata. O uimitoare fictiune biografica. —Lynn Cullen, autoarea bestsellerului Mrs. Poe Aceasta carte este o opera de arta. Inteligenta. Plina de duh si fermecatoare. Surprinsi de iubire reprezinta o incursiune uimitoare in hatisurile credintei – de la indoiala si descoperire, la marea aventura de a o pune in practica. Invitatiea lui Patti Callahan de a descoperi povestea de dragoste dintre Joy si Jack este la fel de scilpitoare precum vietile pe care cei doi le-au trait. Sunt la fel de fascinata, ca atunci cand l-am intalnit pentru prima data pe Aslan,... de aceste personaje pe care le indragesc acum la fel de mult. —Kristy Cambron, autoare a cartilor The Ringmaster’s Wife si The Lost Castle Series In Surprinsi de iubire, Callahan da la o parte cortina si ne ofera o privire asupra vietii extraordinare a lui Joy Davidman si a iubirii si casniciei ei cu C.S. Lewis. Cu o proza captivanta, Callahan poarta cititorul de-a lungul oceanului, de la New York la Oxford, in ungherul ascuns al acestei povesti tandre de dragoste. —Katherine Reay, autoarea bestsellerului Dear Mr. Knightly In aceasta memorabila poveste de dragoste si pasiune, de inteligenta scilpitoare si de putere a cuvântului scris, Joy Davidman a venit sa-si revendice propria inviere, iar rezultatele sunt uluitoare. Patti Henry a realizat o lucrare literara magica si indrazneata: Surprinsi de iubire vindeca fisurile din invelisul inimilor noastre. —Signe Pike, autoare a cartii The Lost Queen 1975, New Hampshire: Nola Kellergan, o adolescentă în vârstă de 15 ani, dispare fără urmă. 33 de ani mai târziu, scriitorul de succes Harry Quebert este acuzat de crimă, atunci când trupul fetei este descoperit în timpul unor săpături în grădina casei sale.

Tânăruț Marcus Goldman, scriitor în pană de inspirație, nu ezită să plece la New Hampshire și să înceapă propria anchetă pentru a-l ajuta pe Harry, mentorul și prietenul său. Acolo este depășit rapid de evenimente: investigația intră în impas, iar Marcus începe să primească amenințări. Pentru a dovedi nevinovăția lui Harry și a-și salva cariera de scriitor, e absolut necesar să răspundă la trei întrebări: cine a omorât-o pe Nola Kellergan? Ce s-a întâmplat în New Hampshire în vara lui 1975? Și cum se scrie un roman de succes? „Roman noir, roman polițist fără îndoială, dar și roman psihologic cu răsturnări de situație surprinzătoare sau hilare, Adevărul despre cazul Harry Quebert prezintă moravurile societății americane, bine ascunse în spatele unei fațade impecabile.” – Le Figaro „Exploatând un fapt divers, Joël Dicker a construit un thriller alert care este, în același timp, un roman în roman, un studiu sociologic asupra Americii clasei de mijloc înainte de alegerea la președinție a lui Barack Obama, ancheta unei crime și un curs de literatură. Ca un maestru, Dicker alternează epocile, registrele stilistice (raportul poliției, transcrierea unui interogatoriu, extrase din roman) și explorează America în toate excesele ei – mediatice, literare, religioase, meditând, în același timp, asupra condiției scriitorului. O lecție de scris și o lecție de viață.” – L’Express „— Știi, a zis el, Nola mi-a schimbat viața. Și puțin ar fi contat pentru mine să devin marele Harry Quebert, uriașul scriitor. Puțin ar fi contat gloria, banii și mărețul meu destin dacă aș fi putut să o păstrez pe Nola. Nimic din ce-am putut face de când ea a dispărut nu a dat atâta sens vieții mele ca vara pe care am petrecut-o împreună. — Pentru prima dată de când îl cunoșteam, îl vedeam pe Harry așa de zguduit. După ce m-a privit o clipă, a adăugat: — Marcus, nimeni n-a știut despre povestea asta. Ești acum singurul care o cunoaște. Și trebuie să păstrezi secretul.”

Adevărata bărbăție nu constă în atragerea unor simpatii efemere, ci în cucerirea zi de zi a celei cu care ai împărțit ani buni din viață. Câți mai sunt fericiți după cincisprezece ani de relație? Câți? Ce se ascunde în spatele nefericirii? Cine-i vinovat? Ilona Achim își cunoaște soțul de cincisprezece ani, iar împreună au o fată în vârstă de opt ani. Sunt nefericiți, dar cred că este firesc modul în care li s-a transformat dragostea, că nu-i nimic greșit să ajungă ca doi străini sub același acoperiș. Se complac în inconfortabilul mariaj. Dragoș Eremia a căutat să tragă de propria căsnicie în ciuda faptului că era conștient de partea întunecată a soției sale. Și a iubit-o fără să aștepte altceva în schimb. Până într-un punct, când

un minor accident i-a scos-o în cale pe Ilona, medic obstetrician-ginecolog. Dragostea este la prima vedere, însă niciunul nu este lipsit de obligații. Ce-i de făcut când trăiești în minciuni și lipsă de respect, iar soarta îți scoate în cale genul de persoană după care inima ta tânjește?

Traducere de Tatiana Niculescu Care să fie cea mai frumoasă poveste de dragoste a tuturor timpurilor? O poveste care rezistă tuturor încercărilor, trădărilor și părăsirilor. Cine este acest Dumnezeu care ia chipul Mirelui mistic? Despre ce nuntă e vorba? La ce petrecere își invită Isus prietenii? În sfârșit, cum se poate trăi o viață religioasă cu bucuria și dăruirea unui ospăț nupțial? Brant Pitre este un maestru al aventurilor spirituale în textele consacrate ale creștinismului și un neîntrecut arheolog al secolului inaugurat de nașterea lui Cristos. Scrisă cu simplitatea înțelepciunii erudite, pe înțelesul oricui, această carte îl surprinde, îl încântă și îl pune pe gânduri pe cititorul dornic să înțeleagă Scripturile. Pe copertă: autor necunoscut, cca 1420, Isus și femeia samariteană la fântână (detaliu)

Allan și Barbara analizează cu maximă sinceritate și cu o doză considerabilă de umor gândirea bărbaților și a femeilor față de sex și dragoste, explicând diferența de viziune dintre cele două tabere. Bazându-se pe cercetări despre creier, pe noutăți din psihologie și pe statistici relevante, soții Pease transpun descoperirile științifice de ultimă oră într-un limbaj accesibil, abordând fără menajamente un subiect de mare interes pentru majoritatea oamenilor — sexul! Având deja la activ multe bestselleruri ce tratează problemele cu care se confruntă cuplurile, Allan și Barbara Pease vin de această dată cu o carte ce înfățișează dorințele bărbaților și ale femeilor în materie de relații amoroase. Indispensabilă pentru cei care și doresc să aibă o relație reușită cu partenerul sau cu partenera de viață, această carte dezvăluie: ce-și doresc cu adevărat femeile și bărbații când vine vorba de sex și dragoste; cum să găsești partenerul sau partenera potrivit(ă) și să fiți fericiți împreună; ce e de făcut când chimia dă greș; ce-i excită sau nu pe bărbați și pe femei; cum să reacționezi, în cazul în care ești înșelat(ă); cum să descoperi dragostea vieții tale și s-o păstrezi alături; cum să le determini pe femei să facă sex mai des; cum să-ți recapeți șarmul. Allan și Barbara Pease sunt cei mai de succes autori ai Australiei. Cărțile lor susțin dezvoltarea personală și organizațională a multor oameni, de pe tot cuprinsul globului, oferind sugestii remarcabile în problema esențială a relațiilor umane.

Scrisorile personale și povestea de dragoste dintre Jim și Elisabeth Elliot Cararile lor spre împlinirea voii lui Dumnezeu i-au adus împreună Multi au auzit de Jim Elliot, misionarul martir care în anul 1956 a fost ucis, alături de alți patru misionari, de către un trib de oameni cruzi și inapoiati, dar care aveau nevoie de Evanghelia lui Cristos. Multi au auzit, de asemenea, de Elisabeth Elliot, sotia lui, a carei marturie de viață continua să rezonance chiar și după moartea ei, în 2015, și să influenteze prin numeroasele cărți pe care le-a scris. Insa probabil ca cei mai multi nu au auzit povestea remarcabila a acestor doua personalitati temerare (devotate trup și suflet chemării lui Dumnezeu pentru viața lor, indiferent de prețul pe care ar fi trebuit să-l plătească) și cum au ajuns ele să-și împletească destinele și să-și unească inimile. Acum, pentru prima dată, singura lor fiică, Valerie Elliot Shepard, deschide scrisori și jurnale personale ce nu au fost publicate până acum și care surprind într-un mod atât de personal atracția, framântările și devotamentul povestii de dragoste aproape ireale dintre cei doi. Aceasta emotionanta relatare a vietii celor doua personalitati marcante stralucește ca o mină de aur prin exemplul lor de puritate, tarie de caracter și dragoste, atât fata de Dumnezeu, cât și unul fata de celalalt. Scrisorile de dragoste, acolo unde acestea chiar mai exista, sunt cunoscute în primul rând pentru libertatea cu care cei doi își exprimă fără opreliști sentimentele și se pierd în ochii și afecțiunile celuilalt. Dar când citești scrisorile de dragoste dintre Elisabeth și Jim, simți nu doar atracția inimii lor unul fata de celalalt, ci și inima lor pentru Dumnezeu, inima lor pentru celelalte popoare, inima lor pentru a face doar voia Sa. Desi s-au straduit să înțeleagă cum sentimentele lor ar putea să se împletească și cu chemarea pe care le-a dat-o Dumnezeu, li s-a parut ceva aproape imposibil. Amandoi au acceptat să renunțe la toate planurile lor pentru o relație durabilă, fără să îndrăznească să pretindă din partea celuilalt devotament absolut, în ciuda durerii profunde ce le-o provoca despartirea unul de altul. Relatia lor a început cu o lungă perioada de asteptare și rugăciune, de dorință și puritate. Pasiune? Da - mai mult decât te-ai putea aștepta de la Jim Elliot, un misionar devotat și un martir eroic, și de la Elisabeth Elliot, renumita autoare și iubitoare a Scripturii. Dar, pe măsura ce calatorești alături de ei pe parcursul celor șase ani mai puțin cunoscuți din viața lor, vei afla despre dragostea lor atât de frumoasă. Cu siguranță, vei dori să iubești mai mult și să te daruiesti mai mult, la rândul tău. Coperta cu lacuire selectivă în relief și

flapsuri, ii confera cartii o eleganta aparte iar interiorul presarat cu zeci de poze si documente scanate o fac unica. Cuprins Multumiri 9 Prefata 13 1948 Dragostea este starnita 23 1949 Dragostea este testata 79 1950 Dragostea elibereaza 165 1951 Dragostea tanjeste 205 1952 Dragostea asteapta (din nou) 273 1953 Dragostea persevereaza 355 Epilog 419 Despre autoare Valerie Elliot Shepard avea doar zece luni in ianuarie 1956, cand tatal ei, Jim Elliot, a fost ucis. Ea si-a petrecut copilaria pana la opt ani in Ecuador, alaturi de mama ei. Absolventa a Wheaton College, Valerie si sotul ei, Walt, sunt parintii a opt copii. Este, de asemenea, autoarea unei carti pentru copii (Pilipinto's Happiness) care contine amintiri despre viata ei pe malurile fluviului Amazon. Aprecieri pentru aceasta carte Aceasta carte este fascinanta. Dezvaluie ceva ce dintotdeauna am tanjit sa vedem: tainele inimii lui Jim si a lui Elisabeth. Inca din primele capitole esti captivat si fascinat de daruirea cu care ei transforma fiecare emotie intr-un prilej de a-L sarbatori pe Cristos. In loc sa dea frau liber pasiunilor mistuitoare, ei verifica, prin rugaciune, fiecare dorinta a lor in raport cu devotamentul pe care il au fata de Mantuitorul lor. (Cine face asta in zilele noastre?!) Minunata calatorie a dragostei dintre Jim si Elisabeth arata cititorului ce inseamna o poveste de dragoste sacra. Cu dragoste este o lectura recomandata pentru aceia dintre noi care am crescut cu cartile Elliot, dar poate fi o lectura binecuvantata, chiar obligatorie pentru tinerele cupluri crestine din zilele noastre. —Joni Eareckson Tada, Centrul International pentru Dizabilitati Joni si Prietenii Tim si cu mine am avut privilegiul de a studia sub supravegherea lui Elisabeth Elliot (si inca facem deseori trimiteri la notitele de la cursul ei, chiar si dupa patruzeci si cinci de ani). Pentru noi, Elisabeth a fost o femeie cu principii solide, una care nu a tolerat deloc prostia! Ceea ce am invatat de la ea mi-a modelat viata si intelegerea rolului meu ca femeie. Cartea aceasta mi-a dezvaluit o latura cu totul noua a sa, una de angajament pasional fata de Mantuitorul ei si fata de Jim Elliot, in aceasta ordine. O recomand cu caldura oricui doreste sa stie cum ar putea arata o dragoste sfanta, puternica si pasionala intre un barbat si o femeie, amandoi dedicati mai intai lui Cristos, si o recomand si celor care vor sa afle mai multe despre Elisabeth Elliot. —Kathy Keller Cu dragoste este memoriul personal si puternic al unei fiice care scrie despre relatia de dragoste pe care parintii ei au cultivat-o unul cu celalalt si cu Dumnezeu pe care L-au slujit – inca din primele zile petrecute impreuna la facultate, continuand

cu perioadele in care au fost despartiti, cu calatoria lor misionara in Ecuador si pe parcursul casniciei lor. Au scris des, din fericire pentru noi. Si acum, prin scrisorile lor atent pastrate, putem impartasi angajamentul si ideile lor direct de la aceste doua suflete remarcabile, avand astfel o fereastră prin care putem vedea felul in care s-au format puterea si dragostea in relatia si in lucrarea lor in lume. Asa ca sunt incantata sa va recomand aceasta perspectiva convingatoare a unor vietii traite cu caldura. Si bine. Multumesc, Valerie. Bravo! —Donna Otto Intr-o era minuscula de tweet-uri, emoji-uri si snappy chat-uri, aceasta carte este o bogata simfonie de limbaj si putere, de spiritualitate si intelepciune, de dorinta si pasiune, de tentatii si adevar. Citeste-o si vei descoperi in ea un ospat pentru inima, minte si suflet... unul dupa care tanjeai fara sa stii! —Ellen Vaughn, autoare de bestselleruri New York Times

Transcrierile dialogurilor radiofonice continute in acest volum ne permit sa cunoastem reflectiile lui Fromm din ultimele decenii ale vietii pe teme diverse: iubire, politica, bine si rau, agresivitate, plictiseala, interpretarea viselor. Cititorii vor putea descoperi discursul spontan al lui Fromm care își lasă inima să vorbească odată cu mintea, eliberat de restrictiile limbajului scris, provocându-ne să medităm la teme importante ale vieții și să o iubim. Erich Fromm (1900–1980), sociolog și psihanalist, s-a format în cadrul Școlii de la Frankfurt, pentru ca în 1933 să emigreze în SUA. Din cărțile sale traduse la Editura Trei, amintim: Arta de a iubi, Budismul Zen și psihanaliza, Arta de a fi, Anatomia distructivității umane, Omul pentru sine, Sufletul omului și Limbajul uitat. Dacă ne întrebăm astăzi cum își imaginează omul modern paradisul..., viziunea sa va fi aceea a unui magazin imens unde găsește de toate și unde va avea mereu destui bani să cumpere nu numai tot ce dorește, dar, de asemenea, cu puțin mai mult decât vecinul. Aceasta este parte din sindrom: sentimentul propriei valori se bazează pe cât de mult are omul respectiv. Și dacă vrea să fie cel mai bun, trebuie să aibă cel mai mult - Erich Fromm Ce ne oferă starea de somn și nu ne poate da starea de trezie? Suntem liberi. Poate suna straniu, dar într-un anumit sens suntem liberi atunci când dormim. Adică, atunci când dormim, nu mai suntem obligați să participăm la lupta pentru existență. Nu mai trebuie să cucerim, nu mai trebuie să ne apărăm, nu mai trebuie să ne conformăm. Gândim și simțim ceea ce gândim și simțim. Gândurile și sentimentele din somn sunt pe cât de subiective se poate - Erich Fromm

USA Today bestselling author Lorraine Heath pens the simmering story of two star-crossed souls who find a passionate love under the expansive Texas sky. Serena Hamilton has never had a one-night stand, but the supreme loneliness she feels after the loss of her husband drives her to a bar and into the arms of a sexy stranger. Afterward, she's racked by guilt...or at least she knows she should be. But there's something about her one-time lover that makes her think they may share more than just out-of-control chemistry. Hunter Fletcher isn't a commitment kind of guy, but the woman he meets at the honky-tonk stirs a new kind of longing. A covert operative for the CIA, Hunter carries his share of secrets. But when they intersect with Serena's tragic past, he fears she won't want to know the truth...or that once she does, the only woman he's ever loved will leave him forever.

Când omul trăiește rațional, iar visele-i vin de la rațiune și respectiv creează imaginile de viitor conform prerogativelor rațiunii. Cele mai importante lucruri din visele raționale sunt: cifrele, sumele pe care omul dorește să le obțină în viitor. Și doar odată cu dobândirea banilor, crede el, va sosi și momentul delectării. Peste tot, la fiecare pas vedem un astfel de mod de viață. Aceștia sunt oameni activi, de succes, care-și pun în față o sarcină clară: să câștige mai mult și cel mai important e că se îndreaptă sigur către realizarea acestui scop. Această cale le aduce satisfacție și mulțumire adevărată, însă fericirea nu o pot vedea așa cum nu-și pot vedea urechile proprii. Pentru a dobândi fericirea, iubirea, bogăția și sănătatea mai întâi trebuie să învățați să visați din suflet, iar după aceasta să împliniți aceste vise. Sufletul visează la averea, imaginea sentimentelor. Imaginile de viitor corespunzătoare sufletului sunt vii, pulsative, motrice, vibratoare.

Acest roman reunește mai multe povești de dragoste fără legătură între ele, având însă un element comun definitoriu: dragostea. Romanul reprezintă o încercare de scriere în proză scurtă, care surprinde iubirea în diverse ipostaze, sentiment care își lasă amprenta în sufletele celor care pot să-l simtă cu adevărat.

Scrișul său este dens, robust și analitic în cea mai bună manieră tradițională. Povestirile sale au în dinamica lor conflicte pasionale, sociale, chiar politice, propunând personaje vii, cu profiluri frumos desenate în tușe groase și ferme, cultivând un dialog polemic și mereu antrenant. (...) Cu alte cuvinte, Mircea Ioan Casimcea este un prozator complex (dacă mai adăugăm că pe lângă volumele de proză – povestiri, nuvele dar și romane – s-a încumetat a păși pe

teritoriul liric, publicistic și chiar pe cel de exegeză literară, cu cărțile pe masă în fiecare din aceste domenii), un prozator cu o biografie literară pe care pot s-o consider, cu toată îndreptățirea, ca fiind opera unei conștiințe ce știe să se exprime în Agora, direct, fără ezitări, în felul său de a cultiva verbul, deci, original. Volumul de față probează cu prisosință acest lucru, așa că puținele mele rânduri de introducere, nevrând a fi un exercițiu analitic, țin să atragă atenția cititorului că a luat în mâini o carte asupra căreia merită să stăruie și să reflecteze cu folos... Constantin Cubleşan

Paris Sweeney is a moderately successful artist whose popularity is surging. Sweeney loves her work and is content with life, until she begins to notice odd changes. The changes are unnoticeable at first, but she can't ignore her dreams - lush, vivid and drenched in vibrant hues - which are influencing her artwork. And she can't deny her growing restlessness... Suddenly, impulsively, Sweeney finds herself unable to resist a night of intense passion with millionaire Richard Worth, estranged husband of her gallery-owner. But the true dangers of her all-consuming urges are about to be revealed where Sweeney least expects it: in her paintings. After a creative frenzy she discovers she has painted a graphic murder scene. And then a shattering, real-life murder mirrors her creation and puts her at the top of the list of suspects.

It Doesn't Take a Perfect Person to Find a Perfect Love Even though he was born without arms or legs, Nick Vujicic created a "ridiculously good life." But after dating disappointments and a failed relationship, he reached his mid-twenties worried that he would never find a woman to love him and share his life. Then Nick met Kanae and everything changed. But even with undeniable chemistry, they would have to navigate twists and turns worthy of a romantic comedy before becoming "one" in marriage. In *Love Without Limits* Nick and Kanae tell how they improbably found each other, fell in love, and then fought to overcome skepticism from others about their relationship. Filled with practical insights that will benefit any couple, this inspiring book describes a godly courtship and the early years of the Vujicics' marriage and parenting journey. Above all, *Love Without Limits* is an inspiring reminder that when Christ is at the center of a relationship—even with serious challenges—true love will triumph. *** "Despite my optimism about other parts of life, I decided that love in this world had limits after all. I'd become convinced that no woman would want to marry such an obviously imperfect man as me...." As a

boy growing up in Australia, Nick Vujicic could not understand why God had allowed him to be born without limbs and if He would ever bring a woman into Nick's life. On the other side of the world, Kanae Miyahara—a girl growing up in Mexico--saw dysfunction sadly separate her family. She wondered if a loving, lasting marriage was even possible. Later, when Nick realized that God had a purpose for him, his life took on new meaning. But after a long-term relationship ended in heartache, would he ever find someone to marry? Kanae experienced relationships based on superficial attraction, but she longed to find a mate with strong character and faith—a man who would be a godly husband and father. When Nick and Kanae met in the most amazing way, they realized that God—the ultimate Matchmaker-- had used even their discouraging and painful experiences to prepare them for each other...- for the love of their life.

Ilustratia copertei si ilustratiile din interior: Agnes Keszeg. Cum se potrivesc povestile? Experientele din aceasta carte seamana cu un oracol completat cu sinceritate si cu migala de catre o prietena buna care cauta acelasi lucru ca tine: dragostea. Citindu-i raspunsurile (si gandurile), vei afla mai multe despre tine, dar si adevarul fundamental al iubirii: nu ajungi sa imbatranesti decat alaturi de barbatul cu care ti se potrivesc... povestile. Iata cateva dintre intrebarile oracolului: ce se intampla cand afli ca iubirea vietii tale te iubeste pentru ca semeni... cu marea iubire a vietii lui? Care sunt tacticile de supravietuire in „dragostea de gherila”? Unde se contabilizeaza secretele si cum arata muzeul iubirilor tale trecute? De ce „mi-e dor de tine” este noul, „te iubesc”? Si, mai ales, cat este de greu sa inveti sa fii fericita dupa ce toata viata te-ai straduit sa fii puternica? Si-un gand: „Imi place sa cred c-am invatat sa fac loc iubirii in viata mea, dar inca ma mai rasfat cu placerea de a astepta anumite lucruri si anumiti oameni. Fara teama, doar savurand bucuria sosirii lor intr-o viata pe care m-am straduit s-o chivernisesc cat mai atent. La 16 ani, ideea ca voi avea de asteptat pe putin 10 ani pana sa-l gasesc pe cel pe care-l asteptam mi s-ar fi parut inspaimantatoare. Dupa 10 ani de casatorie, va fi, probabil, una dintre amintirile cele mai placute ale tineretii mele. Un gand senin din vremurile in care totul mi-era inca necunoscut, certitudinile erau sperante vagi si dragostea era doar un nor de fluturi. Din vremurile in care inca-mi mai permiteam luxul de-a astepta iubirea.” „Lucrurile pe care le lasam in urma nu le lasam, de fapt, in grija nimanui. Le lasam, cel mult, un-

ul in grija celui alt si, poate, in seama celui caruia-i pasa macar cu o secunda mai mult. In cea mai mare parte a timpului insa, nu e nimeni acolo sa aeriseasca incaperile in care nu mai stam, sa ude florile pe care nu le mai privim si sa se ingrijeasca de iubirile carora le-am dat cu piciorul.” - Diana-Florina Cosmin Noi, femeile din ziua de azi, dovedim un curaj nebun. Ne propunem sa avem familie, cariera, fericire, liniste, ritm rapid si tinerete vesnica. Dar cum sa facem sa le putem avea pe toate? Cartile Stiletto sunt exact cele pe care trebuie sa le ai dimineata in geanta, la pauza de cafea pe masa si seara la o baie calda. Totul despre cum sa devii femeia care iti doresti sa fii! Exclusiv pentru femei. Diana-Florina Cosmin (n. 1984) este redactor-sef al revistei Forbes Life, din cadrul Forbes Romania. Din 2009, semneaza si o rubrica lunara in editia romaneasca a revistei Cosmopolitan, tratand cu umor si cu sinceritate problemele cu care se confrunta fetele singure, aflate in cautarea marii iubiri. Diana a obtinut primul job in presa la varsta de 13 ani, participand, in paralel, la diferite concursuri de creatie literara din tara si din strainatate. Inainte de a decide sa se dedice in totalitate scrisului, a studiat Diplomatie si Relatii Internationale in Statele Unite ale Americii, efectuand stagii profesionale in cadrul mai multor organizatii internationale din Marea Britanie, Elvetia, Austria si Olanda. Din 2007, este membra a Institutului Regal de Afaceri Internationale (Chatham House) din Londra. Website: www.povestileuneiinimi.ro

See where it all began in the first phenomenal novel in the #1 New York Times bestselling *Black Dagger Brotherhood* series... The only purebred vampire left on the planet and the leader of the *Black Dagger Brotherhood*, Wrath has a score to settle with the slayers who killed his parents centuries ago. But when his most trusted fighter is killed—orphanning a half-breed daughter unaware of her heritage or her fate—Wrath must put down his dagger and usher the beautiful female into another world. Racked by a restlessness in her body that wasn't there before, Beth Randall is helpless against the dangerously sexy man who comes to her at night with shadows in his eyes. His tales of the *Brotherhood* and blood frighten her. Yet his touch ignites a dawning new hunger—one that threatens to consume them both... INCLUDES A NEW LETTER FROM J. R. WARD

Now a major motion picture streaming on Netflix starring Felicity Jones, Shailene Woodley, Callum Turner, Nabhaan Rizwan and Joe Alwyn From the #1 New York Times bestselling author of *The Giv-*

er of Stars, a sophisticated, page-turning double love story spanning forty years. It is 1960. When Jennifer Stirling wakes up in the hospital, she can remember nothing--not the tragic car accident that put her there, not her husband, not even who she is. She feels like a stranger in her own life until she stumbles upon an impassioned letter, signed simply "B," asking her to leave her husband. Years later, in 2003, a journalist named Ellie discovers the same enigmatic letter in a forgotten file in her newspaper's archives. She becomes obsessed by the story and hopeful that it can resurrect her faltering career. Perhaps if these lovers had a happy ending she will find one to her own complicated love life, too. Ellie's search will rewrite history and help her see the truth about her own modern romance. A spellbinding, intoxicating love story with a knockout ending, *The Last Letter from Your Lover* will appeal to the readers who have made *One Day* and *The Guernsey Literary and Potato Peel Pie Society* bestsellers.

Grappling with hidden family secrets, forbidden passions, and a business in peril, the adopted daughter of a Louisiana mogul must confront the past to bring peace back to her hometown. The adopted daughter of the most powerful man in town, Schyler Crandall was a brokenhearted girl when she left Heaven, Louisiana. Now a crisis has brought her home to a family in conflict, a logging empire on the brink of disaster, and seething secrets that make Heaven hotter than hell. Everyone in Heaven has a secret: Schyler's beautiful younger sister, Tricia, with her cruel lies; Ken, Tricia's handsome husband, who married the wrong sister; Jigger, the pimp and ruffian with plans of his own; and Cash, a proud, mysterious, and complex bad boy with a wild reputation. It is dangerous for Schyler to even be near him, yet she must dare to confront the past -- if there is to be any peace in Heaven.

p>Ficțiune autobiografică și exercițiu spiritual, *Hotel Universal* este romanul unei lumi dispărute, o lume amestecată, cosmopolită și crudă, însă cu valorile esențiale intacte. Se spune că, la început, *Hotelul Universal* se afla exact în centrul Bucureștilor. Loc straniu, cu nenumărate cotloane și pivnițe încurcate, hotelul de pe Gabroveni a avut mai multe vieți: a ars de câteva ori, s-a refăcut și a fost martorul unor dramolette consemnate în cronicile vremurilor. A supraviețuit, cu multe modificări, perioadei comuniste, iar după 1989 a devenit cămin studentesc, trăind o a treia viață, la fel de imprevizibilă, până să fie revendicat de foștii săi proprietari și închis recent. „*Hotel Universal* e un roman extraordinar, cu

o frază rară, unduioasă, ambiguă (somnambulă?) și, în același timp, de mare precizie, cum puțini o au în scrisul românesc; pe umerii acesteia Simona Sora a construit o lume unică, răvășitoare, un veac (și mai bine) de matriarhat (în care și bărbații sînt mai curînd femei), țesut subtil și profund, senzorial, fantasmal și spiritual, un veac scaldat în melancolie și o lume care e, în același timp, dezzechilibrată și armonioasă. Senzația pe care am avut-o la lectură a fost una de frumusețe răvășitoare, deși n-ar trebui să uităm complexitatea, foile și straturile acestei lumi, adîncă lor relevanță umană și istorică.” (Sanda Cordoș)

In this wickedly sexy Regency romance series debut, a Duchess plays seductress in a cunning scheme that leads to love. Julia, Duchess of Colton, has a cunning plan to banish her debts. All she has to do is seduce her estranged husband—an undertaking that proves to be as wickedly pleasurable as it is improper. After learning the secrets of Juliet Leighton, London's leading courtesan, she travels to Venice in disguise as Juliet. Now all she has to do is locate her husband, conceive an heir, and voila, her future is secure! It's a foolproof plan. After all, Julia's husband has not bothered to lay eyes on her in eight years, since their hasty wedding day when she was only sixteen. But what begins as a tempestuous flirtation escalates into full-blown passion—and the feeling is mutual! Could the man she married actually turn out to be the love of her life?

La treizeci și cinci de ani, Stendhal o cunoaște pe Matilde Dembowska, de care se îndrăgostește fulgerător. Respins de femeia adorată, își propune să scrie o carte în care să facă o analiză „exactă și științifică” a iubirii. Astfel ia naștere eseul *Despre dragoste*. Pornind de la o tipologie a iubirii cu patru categorii – iubirea-pasiune, iubirea-capriciu, iubirea fizică și iubirea din vanitate –, Stendhal descrie procesul de „cristalizare” prin care îndrăgostitul ajunge la „iubirea perfectă”. Rezultatul este o carte unde considerațiile obiective au pe alocuri o profundă amprentă personală, unde poezia și anecdota se împletesc cu psihologia, iar vocea filozofului e acompaniată de aceea a îndrăgostitului.

She is difficult, demanding, and at times, quite fierce. And Dr. John Blackmore can't take his eyes off her. The Countess of Randolph is the most striking woman he has ever seen. . .and the most infuriating patient he has ever tended. Mired in responsibility, Bathsheba doesn't have time to convalesce in the country. She should be in London, hunting for a wealthy new lover to pay off

her late husband's vast debts, not dallying with a devastatingly handsome doctor. But it is only a matter of time until the good doctor and the obstinate countess will have to contend with the sparks that fly between them. And once their bodies surrender, their hearts may follow. . . Praise for Vanessa Kelly and *Sex and the Single Earl* "A sensual treat!" --Anna Campbell "Successfully marrying the tart wit of a traditional Regency romance with the steamy passion of today's Regency historicals isn't easy, but Kelly proves to be more than capable." --Booklist "Guaranteed to satisfy even the most passionate romance reader." --Teresa Medeiros, *New York Times* bestselling author of *The Devil Wears Plaid*

Cum explici o dragoste ce nu poate fi explicata? Oare ce se va intampla daca o vei lasa sa-ti patrunda in inima? "Pandy" nu era decat o simpla papusa de carpa, cu zdrente curgand din ea si o mana lipsa. Insa in ochii fetitei care o strangea cu drag la piept, Pandy era nepretuita... Poate ca nu e o imagine foarte sofisticata, dar in ea poti intrezari dragostea lui Dumnezeu - o dragoste ce atribuie valoare dincolo de orice ratiune. Dumnezeu nu te iubeste fiindca ai fi fara pata, nici fiindca ai fi o persoana perfecta, ci pur si simplu fiindca existi. Si ca raspuns la dragostea Lui, El vrea ca tu sa-i iubesti la fel pe cei din jurul tau. In adancul inimii tale, Il mai consideri pe Dumnezeu o autoritate neinduplecata, care pretinde de la tine sa fii corect in toate - sau L-ai zarit asa cum este El de fapt, zambindu-ti cu o bucurie de nedescris? Cu pasiune si inetepciune, folosind ilustratii remarcabile si emotionante, Ortberg demonstreaza diferitele caracteristici ale dragostei lui Dumnezeu, dezvaluindu-ne ceea ce am sperat mereu ca este adevarat: Dragostea lui Dumnezeu este intr-adevar o Dragoste dincolo de orice ratiune, care se bucura sa acorde o a doua sansa. John Ortberg, autor binecunoscut de acum publicului roman prin cele trei carti ale sale "Toti sunt normali pana ajungi sa-i cunosti", "Dumnezeu e mai aproape decat crezi" si "Daca vrei sa umbli pe apa, trebuie sa cobori din barca", este pastor la biserica prezbiteriana Menlo Park, California. A publicat intens in *Christianity Today* si contribuie frecvent cu articole la revista *Leadership Journal*. Cuprins Multumiri O dragoste mai presus de ratiune Dragostea acorda atentie Dumnezeu atinge ceea ce e de neatins Domnul celei de a doua sanse Isus, Invatatorul Multumiti pentru ca ne stim iubiti Drumul ocolit Dragostea si harul A fi iubit inseamna a fi ales La adapostul dragostei lui Dumnezeu Dumnezeu este in cautarea celor care se ascund Dumnezeuul zdrentaros Resurse bi-

bliografice"

An unforgettable tale of love lost and rediscovered, set in the enchanting backdrop of Italy—from internationally bestselling author Santa Montefiore, whose books have sold more than 6 million copies worldwide. Love may be lost, but it's not gone forever. When Gracie Burton stumbles upon a weeklong cooking course at Castello Montefosco, a castle in the sun-kissed Tuscan countryside, she cannot resist the opportunity to revisit the past she left behind in Italy. Since her husband's death eight years earlier, Gracie has grown apart from her daughter, Carina, a high-powered businesswoman in London and her granddaughter, Anastasia, who would rather spend her time on her phone than with her family, but both women decide to join her. Little do they know that a lifetime of secrets await them in Italy. Over the course of the week, Gracie reveals the truth about what has drawn her back to the castle and its owner, the mysterious Count Bassanelli. Carina and Anastasia are shocked to discover that Gracie spent fifteen years in Italy as an apprentice to her uncle, a renowned art restorer and collector. While there, she fell madly in love. Now, forty-one years later, she has returned in hopes of righting past wrongs. With the help of Mamma Bernadetta's magical recipes and the kindness of her fellow guests, Gracie reconnects with her family and together, all three women learn that love once lost, is not gone forever. The Temptation of Gracie is a poignant, timeless tale of grand romance, a story of women through the generations, and a reminder that it's never too late to love.

Cu patru ani în urmă, în preajma Crăciunului, Annie McKendrick a primit o a doua șansă, când nu credea că un miracol se mai putea întâmpla. Recunoscătoare pentru acest lucru, nu a vrut să o risipească în van așa că a deschis un centru unde să-i poată ajuta pe cei care suferă de boli crunte și nu au pe nimeni alături. Anii trec, iar Annie primește o nouă lovitură de la viață. Conștientă de ceea ce urmează să i se întâmple, decide să se bucure de fiecare moment și să-l trateze ca atare. Într-una din zile, trecând pe lângă un Moș Crăciun dintr-un complex de magazine, așterne câteva rânduri pe o hârtie, pe care mai apoi o pune în sacul roșu încărcat cu scrisori primite de la copii. În joacă, nu-i cere Moșului nimic mai mult decât să-i aducă speranță și dragoste, însă pe acestea le primește mai curând decât ar fi crezut. La scurt timp îl reîntâlnește pe Gabriel Downey, medic veterinar, un bărbat nu doar chipeș, pasionat de muncă, ci și o persoană sigură pe sentimen-

tele și deciziile sale. Gabriel este mai mult decât și-ar fi dorit de la un partener de viață. Este omul care-i zguduie lumea, o învață să iubească, să ia decizii importante în pripă, să riște pentru a putea să câștige, dar și să spere. Însă rămân două necunoscute: viitorul lor și Moș Crăciun.

„Cella Serghi este Margaret Mitchell a noastră. Aceași forță epică, aceeași curgere a personajului, același tip de feminitate care luptă și trebuie să învingă. Cine nu își amintește ultima pagină din Pe aripile vântului, câtor cititoare nu le-a slujit drept suport, drept lecție de viață? Un feminism cald care e mai mult un fel de solidaritate feminină... Naturalețea, spontaneitatea scriiturii, conturarea personajului principal, atât de sincer și de cuceritor, capacitatea de-a face cititorul să viseze și, nu în ultimă instanță, succesul de public pentru o carte de dragoste, toate acestea înseamnă că avem de a face cu o carte de referință.” – Cleopatra Lorințiu

"You're going to feel uncomfortable in your new world for a bit. But I hope you feel a bit exhilarated too. Live boldly. Push yourself. Don't settle. Just live well. Just live. Love, Will.

APRECIERI CRITICE DESPRE POEZIA FILOZOFICA LA SORIN CERIN · Prof. univ.dr. Ștefan Borbély, subliniază în revista Contemporanul, nr.10, octombrie 2020, la pagina 5, sub titlul Gnozele lui Sorin Cerin.că:"Multitudinea de sintagme scrise cu majusculă (Lumea Nimănu; Urma Adâncă a Durerii; Întunericul Singurătății; Labirintul Absurdului etc.) indică existența unui sistem conceptual precis în interiorul poeziei religios-filosofice a lui Sorin Cerin, care-și trage seva, în mod evident, dintr-un ethos de esență creștin-gnostică, cu precizarea că protagoniștii canonici ai Creștinismului clasic (Isus, Maria, Diavolul etc.) nu apar în discursul soteriologic al volumului, deși finalitatea spirituală a demersului e dincolo de orice îndoială, fiindcă poetul invocă în mod constant, ca țintă finală a aspirației sale, iubirea, Ochiul de Vis al Perfecțiunii sau Calea spre Absolut a Viitorului. Regimul dihotomic al cuvintelor-cheie ale volumului e, și el, de proveniență creștină, fiindcă în interiorul lor se confruntă Absolutul și Absurdul, așa cum în Maniheism, de pildă, soarta lumii e decisă de bătălia dintre Ființa de Lumină și Prințul Întunericului. Am menționat dinadins Maniheismul ca posibilă sursă de inspirație a cosmologiei create de către Sorin Cerin, fiindcă, asemenea apocalipselor străvechi (adică a textelor-revelație), poetul se opune dispersiei induse de materialitate prin construirea unei mitologii proprii, foarte atent

caligrafiate conceptual. Așa procedau marii maestri ai Creștinismului timpuriu, preluând o tradiție ce venea din vremuri precreștine, când, prins în mrejele iluziilor lumilor versatile, metamorfice (Prințul Întunericului din Maniheism este, și el, un demiurg metamorfic, capabil să-i confere Materiei formele cele mai atrăgătoare, ca să nu mai vorbim de Maya hindușilor), învățatul își construia un univers (sau un mit) autarhic de sine stătător, care, de sorginte spirituală (cristalină) fiind, îi oferea acestuia „templul” necesar pentru exercițiul soteriologic. Migăind, apoi, la fiecare detaliu al acestui „templu” (care putea fi o dumbravă de bambus, o mânăstire în vremurile mai noi sau chiar o Carte), învățatul se purifica odată cu fiecare pietricică pe care o așeza în zidul edificiului său, învelindu-se în cele din urmă cu el ca și cum ar face-o cu un nimb de lumină. Poezia lui Sorin Cerin contribuie, prin fiecare nou vers, prin fiecare nouă poezie sau culegere, la edificarea unui asemenea sistem spiritual autarhic. De aceea, terminologia poetului are o logică intrinsecă precisă: atunci când el spune că orice Catedrală a Absurdului e clădită cu materie luată din moarte, atunci când scrie despre Străinul Suconștient sau despre Cuvintele Înghețate care plutesc în jurul nostru ca niște spini de gheață, sensul acestor sintagme trebuie căutat în interiorul sistemului mitografic creat de către poet, și nu interpretate prin extrapolare. Să încercăm, așadar, să decriptăm structura simbolică și narativă a acestui mit, pentru a-i înțelege semnificația. Universul pe care poetul îl evocă în versurile sale este unul al finalurilor de ciclu cosmic, fiind, așadar, unul de sorginte eschatologică. Există, în el, „cimitire de cuvinte”, „catedrale ruinate”, zori înțeleși, care „se surpă” sau „ferestre sparte de Cer”, în care „plouă cu cioburi tăioase de clipe”. Nu vom găsi nicăieri în perimetrul acestui univers, care pare inspirat de ruinele suspendate în eter ale lui Piranesi, nici un spațiu de compensație sau de refugiu, ruina și dispersia fiind omniprezente. Astfel, geografia neagră, deznădăjduită a volumului sugerează aducerea credinței într-o stare extremă, de macerare (acedia lui Thomas d'Aquino, interpretată și ca torpor), stadiu de anulare a ființei, din care pornesc, mai departe, două drumuri alternative: cel al renunțării și al morții, respectiv cel al curajului și al speranței, rostul dispersiei extreme fiind acela de a sugera că și-n situațiile cele mai prejudiciante, viața credinței dispune de suficiente resurse lăuntrice pentru înălțare și „renaștere”, fiindcă indiferent de cât de opacă ar fi lumea din jurul nostru, tot există, în textura sa de profunzime, suficiente „sem-

ințe de iubire” pe care să le adunăm pentru a construi o mântuire. Poezia lui Sorin Cerin ne apare, așadar, ca fiind una marcată de un optimism spiritualist paradoxal, funcționând cu logica unei lumi inversate. Poetul construiește, cu fervoare și cu pricepere sintactică, o anti-lume (lumea „cimitirelor de cuvinte”, a sensurilor înghețate, lumea „cioburilor tăioase” și a Absurdului), care are, în cele din urmă, menirea de a-i pune credința la încercare și de a-l întoarce către orizontul izbăvitor al Absolutului. Sub aspect cantitativ, cuvintele și imaginile volumului aparțin cu precădere lumii dispersate, „pierderii, uitării reci și indiferente”, Absurdului, adică unui climat eschatologic, pe care Credința are chemarea să îl transească și să îl corecteze. Poetul merge însă chiar mai departe, propunând o cosmologie de tip dualist, din categoria celor folosite în Gnoză. Să încercăm să o înțelegem, pornind de la poezia cu nr. 20 din volum, intitulată *Unde vom fi obligați să rămânem:/Ne-am imbarcat,/pe corabia Deșertăciunii,/cu nume de Fericire,/fără să știm,/că porturile în care va acosta aceasta,/sunt cele ale Durerii și Absurdului,/urmate la final,/de cel cu nume de Moarte,/unde vom fi obligați să rămânem,/pentru totdeauna,/despărțiți de identitatea iubirii,/ce ne va fi furată,/de către un alt Destin,/ce nu ne va mai aparține,/spre a fi dusă în depărtările,/Inimii de Jar,/a Eternității Clipei,/dăruiată undeva-cândva,/de Privirea ta,/rătăcită acum,/printre Florile de Lacrimi,/ale Amintirilor/. Nu e singurul loc în care Sorin Cerin vorbește despre un destin abulic, înșelător, în care omenirea a fost „închisă”, claustrată împotriva voinței sale. În cazul de față, „corabia deșertăciunii” acostază în porturi cu conotații exclusiv negative, dar nu este deloc sigur că pasagerii și-au dorit o asemenea „croazieră”, destinul lor purtându-i în derivă împotriva propriei lor voințe, din rațiuni superioare, pe care ei nu le pot controla. Într-un alt poem din volum există un „Dumnezeu al Nimănu”, care a făurit lumea (sau măcar o parte din ea) „fără să înțeleagă” că ea trebuie să se compună (și) din iubire. Acest demiurg „neatent” a operat chiar de la început o selecție axiologică negativă, oprindu-i pe oameni să ajungă direct la valorile Binelui sau ascunzându-le pe pozitive. Termenul axial al întregului complex e Străinul Subconștient, pe „care - scrie poetul - ne-a fost interzis să-l cunoaștem”. În consecință, omenirea s-a lăsat captată într-o „greșeală” cosmică premeditată, care i-a obstaculat drumul înspre împlinire, adică înspre Iubire. Străinul Subconștient apare în mai multe dintre poemele lui Sorin Cerin, el având forța unei obsesii cu valoare recuperativă. Trăind în universul sfâșiat,*

dispersat al materialității „absurde”, poetul nu face decât să se îndepărteze de Străinul Subconștient, mântuirea cerând, dimpotrivă, un parcurs în sens invers, înspre recuperarea Subconștientului și punerea sa în armonie cu Absolutul. Precondiția „întoarcerii” (termen esențial pentru Gnoză) o reprezintă interiorizarea iubirii: împărțășirea din substanța ei, pregătirea transfigurării. Dispunând, astfel, de toate elementele constitutive ale mitologiei poetice personale a poetului, nu ne rămâne decât s-o reconstituim. Punctul de pornire îl reprezintă, ca-n Gnoză, existența unui „Dumnezeu Străin” (numit Dumnezeul Nimănu de către poet), care a rostuit greșit, „neatent” Cuvintele Facerii, dând la iveală - fără s-o fi dorit, probabil - o lume unilateral abstruză, „absurdă”, în care spiritul oamenilor este pus la încercare grea. Nici voința nu-i mai ajută, așa cum am văzut că se întâmplă cu metafora corabiei aflate în derivă, fiindcă lumea a fost tocmită de la început greșit, cu sensurile normale inversate. Simbolul major al volumului exprimă, așadar, o capcană metafizică: ființa umană este prinsă într-un „joc” ironic, de tip eschatologic, din care, aparent, nu are cale de ieșire. Numai că impasul se dovedește a fi doar aparent, întrucât constructorul edificiului sublim propriu, adică poetul, dispune de puteri specifice, soteriologice, prin intermediul cărora poarta mântuirii se deschide. Toate aceste puteri sunt anti-sistemice, adică anti-eschatologice. A pus „Dumnezeul Nimănu” cuvinte anapoda în lumea pe care a creat-o? Rostul poetului este de le găsi pe cele adevărate - și de a le scrie, pentru a le face accesibile și celor din jur. S-a îndreptat lumea, fără s-o știe, înspre rătăcire, uscăciune și dispersie?: rostul poetului este acela de a găsi sensuri, noime și surse de energie, și de a le arăta și celorlalți, pentru a înlocui lumea fragmentată cu promisiunea unei frumoase, întregi, luminoase. S-au așezat forțele materiei pe calea Absurdului și ale opacității? Rostul poetului - și, implicit, al omului - este acela de a sădi iubirea în suflete și de a se întoarce către Absolut. Oricine poate opera aceste retroversiuni esențializate, fiindcă, în cele din urmă, poet și om semnifică, în sistemul de gândire al lui Sorin Cerin, cam același lucru: două ipostaze calitativ înrudite ale omului religios, ale Celui care Crede.” · Prof. univ.dr. Alexandru Cistelean în cadrul rubricii *Avant la lettre*, sub titlul *Între reflecție și atitudine* apărut în revista *Familia* nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015, pag.16-18, Al Cistelean consideră despre poezia de meditație a lui Sorin Cerin, că: "Din câte văd, Sorin Cerin e un fel de vulcan textual în continuă

și maximă erupție, cu o scriitură deopotrivă de frenezie și de vituperanțe. În poezie mizează pe rafalele reflexive și pe elanul sapiențial, cultivând, cum zice singur în subtitlul *Nonsensului Existenței de aici, poeziile "de meditație"*. O modalitate între toate riscontă - și nu de azi, de ieri, ci dintotdeauna - întrucât tinde a se amesteca unde nu e chiar treaba poeziei, făcând un fel de filosofare versificată și, vrînd-nevrînd, tot felul de nacazanii și moralisme. Nu mai e însă cazul să ne reamintim de cele spuse de Maiorescu lui Panait Cerna în legătură cu "poezia filosofică," întrucât poetul le știe și el prea bine și tocmai asta vrea să înfrunte: riscul de a lucra doar în idee și de a subordona imaginativul conceptualului. Ce-i drept, nu e, pentru Sorin Cerin, nici o primejdie în acest sens, căci el e, de fapt, un pasional și n-atinge niciodată seninătatea cugetării și liniștea apolinică a gândului; din contră, declamă cu pathos, mai degrabă dinlăuntru unei traume pe care încearcă s-o exorcizeze și s-o sublimeze în radicale decât din interiorul vreunei păci de cuget sau al unei armonii reflexive. Chiar și ce sună a idee nudă, transcrisă adesea aforistic, e, de fapt, o răbufnire de atitudine, o transcriere de afect - nu cu răceală, ci mai curînd cu fierbințeală (i s-a și remarcat, de altfel, maniera mai profetică a enunțurilor). Dar cum metoda decolării lirice constă într-un fel de elevare a tot ce vine pînă la demnitatea articulării lor reflexive (de unde delestarea oricăror referințe la imediat, fie el biografic, fie mai mult decât atîta), poeziile lui Cerin se angajează abrupt în ecuațiile existențiale mari și definitive și nu-și pierd vremea în confesiuni domestice. Ele atacă Principiul realității, nu accidentele ei. Totul e ridicat astel la o demnitate problematică, dacă nu și de altă natură, și pregătit pentru o procesare densificată. Riscurile formulei răsar, fatal, și aici, întrucât se vede imediat mecanismul acestei promovări a realului la demnitatea Lirei. Unul dintre mecanisme se trage din moștenirea expresionistă (fără ca Sorin Cerin să aibă altceva în comun cu expresioniștii) a majusculei, prin care se instaurează, brusc și imprevizibil, fie smerenia în fața radicalului, fie panica în fața majestății cuvîntului. De regulă majuscula botează stratul "conceptual" (chiar dacă unele concepte sunt metafore), semnalizînd alerta problematică. Ce-i drept, Sorin Cerin face exces și risipă de majuscule, astfel încît de la o vreme ele nu mai creează nici panică, nici evlavie, căci abundența le sedeează efectele de acest gen și le pervertește într-un soi de grandilocvență. Celălalt mecanism de elevare în demnitate se bazează pe o anumită - poate asumată, poate premeditată - emfati-

zare discursivă, pe o îngroșare lexicală și pe o declamație de profunde și de grave. Se insinuează – de nu cumva se chiar instaurază – și aici o evidentă procedură de rețetă imaginativă, redundanță peste tolerant. Cum e și normal – ba chiar inevitabil – într-o lirică de reflecție ce vrea să se coaguleze în jurul unor nuclee conceptuale, modalitatea imediată de sensibilizare a acestor noduri conceptuale constă în materializarea abstracțiilor; senzualizarea lor e chiar modul lor de epifanizare lirică. Dar la Sorin Cerin mecanica imaginativă se bazează pe o simplă genitivizare materializantă a abstracțiilor (de unde imagini nesfârșite de genul "spinii Adevărului", "coșarii Împlinirilor", "periile Amăgirii" etc. etc.), sub care stă cel mai adesea un buton de personificare. Pe scala decantării în metafore stăm, astfel, doar pe primii fuștei, ceea ce produce, simultan, un efect de candoare imaginativă (sau discursivă), dar și unul de uniformizare. Probabil însă că această încredere în procedeele primare se datorează mizei pe decantarea gândului, miză care lasă în subsidiar acțiunea imaginativă (iar pe cea simbolizantă cu atât mai mult) ca atare. Dar nu câte și nici ce idei bîntuie prin poeziile lui Sorin Cerin sunt, totuși, lucrul cel mai relevant (ideea, în general, dar și în acest caz particular, are un grad de indiferență la lirism). Dimpotrivă, în mod oarecum paradoxal, decisivă, nu doar definitorie, e atitudinea în care ele se strîng, afectul în care coagulează. Sub aparența unui discurs proiectat pe "gînd", Sorin Cerin promovează, de fapt, un lirism (cam pus la uscat) de afecte existențiale (nu de afecte intime). Reflexivitatea poemelor nu e, din această perspectivă, decît un fel de penitență atitudinală, o hieratizare a afectelor violente. Stratul pasional e, în realitate, cel care se agită și el se vede în mai toate componentele lui, de la cele de vituperare la cele de evlavie sau tandrețe sublimată (ori, din contră, resentimentalizată). Poetul e, pe fond, un exasperat de starea lumii și de condiția omului și pornind de aici exersează sarcasme (crunte cel puțin ca șuvoi) pe seama "Societății de consum" sau pe cea a deșertăciunii "Iluziilor Existenței". E o febră imprecisă care dă elan versurilor, dar care, mai ales, pune în vedetă discursivă exasperarea în fața acestei degradări generale. Atît de generale încît ea a cuprins și transcendentele, căci Sorin Cerin e mai mult decît iritat de instrumentalizarea lui Dumnezeu (și a credinței) în lumea de azi. Iritarea în fața coruperii sacrelor ajunge la culme în versuri de maxim tupeu blasfemic ("Ticăloșia Diavolului se numește Rău,/ pe când a Lui Dumnezeu, Bine.", dar și altele, nu mai puțin provocatoare și "infa-

mante" la adresa Dumnezeirii); asta nu se întîmplă însă decît din pricina intensității și purității propriei credințe (Ștefan Borbely a evidențiat îndeștă energia fervorii din poezia lui Cerin), dintr-un fel de absolutism devoțional. Căci nu lirică de provocare și de imprecare face, de fapt, Cerin, ci dimpotrivă: lirică de devoțiune disperată și înflăcărată, prin care-l caută "pe Adevăratul Nostru Dumnezeu/ atît de diferit de cel al catedralelor de genunchi roși/ la zidurile reci și inerte ale lăcomiei Iluziei Vieții". E febra devoțională de pe reversul imprecățiilor și sarcasmelor, dar tocmai ea e cea care contaminează toate poemele. Dintr-un strat de ideale strivite, cu vervă pasională, atitudinile lui Cerin, atitudini eruptive oricît ar fi ele de codificate într-o lirică de reflecție." · Prof.univ.dr. Elvira Sorohan Pentru a înțelege pe deplin cronică literară scrisă de Elvira Sorohan în Convorbiri literare unde face referire la un articol scris de Magda Cârneli referitor la Transpoezie, și publicat în România literară unde se specifică ce anume este poezia veritabilă, genială, marea poezie pe care o râvnesc poezii ultimului secol,[30] Elvira Sorohan, specifică în cronică dedicată poeziei ceriniene din Convorbiri literare,numărul 9,(237),paginile 25-28, 2015 [31] sub titlul Un poet existențialist din secolul 21, că:"Am în față trei plachete de versuri ale puțin cunoscutului și nu lipsitului de inspirație poet, Sorin Cerin, ordonate într-o logică descrescendă, ușor de înțeles, Nonsensul existenței, Marile tăceri, Moartea, toate apărute în 2015, la Editura Paco, din București. După ideile titulare, îndată te frapează și vocabularul poetic al primei poezii ce te întîmpină cu sintagma „Iluzia Vieții”, ortografiată cu majuscule. Este, în fond, o expresie moștenită din vocabularul consacrat al existențialistilor, deajuns ca să bănuiești ce marcă vor avea poeziile. Înaintezi cu lectura fiind curios să vezi cît se menține poetul pe aceeași coardă de fond, și cît de adînc, cît de grav trăiește întru această idee deloc nouă. Și nu e nouă pentru că rădăcinile existențialismului, modern reformulat, își trag seva din scepticismul biblicului, melancolicului Eclesiast, descurajat, în conștiința tragică a finitudinii ca destin. Este regele biblic un existențialist avant la lettre. El descoperă că „vreme e a te naște și vreme e să mori”, în rest, „totul e vîntare de vînt”. Ce se mai poate spune nou în vremea noastră, chiar în formulă personală, cînd existențialismul a fost intens susținut filosofic în secolele al XIX-lea și al XX-lea, de la Kirkegaard și pînă la Sartre, cu nuanțe specifice. O poezie în termenii existențialismului statuat mai poate interesa ființa zilelor noastre, sclava imaginii vizuale și a internatului, doar

prin adaptări ori actualizate adaosuri complementare ideii centrale și nu în cele din urmă, prin puterea întoarcerii asupra sinelui. Este cam ceea ce încearcă să realizeze poetul Sorin Cerin, lăsîndu-ne, dintru început, impresia că trăiește miracolul creator, inspirația. Voind să orienteze cititorul spre a căuta un anumit gen de poezie cultivată în aceste plachete (cu una și aceeași copertă), autorul le subintitulează, ne varietur, „Poezii de meditație”, cum și sînt la nivelul ideilor. Dar, cît de adîncă și cît de personală e meditația, n-o poți spune decît la sfîrșitul lecturii, cînd sintetizezi ce anume aspecte ale ontologiei și din ce perspectivă intelectuală afectivă le dezvoltă poetul. În mod cert, vocabularul poeziei existențialiste universale, ușor de recunoscut, este acum redistribuit într-o altă topică, ceea ce conduce la combinații surprinzătoare de noi, unele îndrăznețe, ori teribil de dure, cum sînt cele ce vizează biserica. Citind numai unul dintre cele trei volume e ca și cum le-ai citit pe toate, se cîntă pe aceeași coardă, cu minime înnoiri de la o poezie la alta. Poetul se închide într-o sferă conceptuală unitară, de aici retorica specifică. Oriunde ai deschide unul dintre volume, te afli în centrul universului poetic, aceleași idei, aceeași atitudine de scepticism revoltat. La nivelul limbajului, același vocabular, bine acordat cu sfera conceptuală, e recombinat în noi și noi sintagme, cu actualizări ce țin de mediul de astăzi și chiar imediat al ființei aruncată în lume să ispășească „Păcatul Originar”. Se știe, pentru că spuneau înțelepții, „fiul Evei nu trăiește într-o lume lipsită de vaiete”. Ambiția de a-și construi o meditație personală, imposibil de realizat la nivelul vocabularului poetic deja obosit, e compensată de arta combinației cuvintelor, fără să poată evita frecvența redundantă a unor sintagme. Cea mai frecventă, uneori plasată voit și de două ori în aceeași poezie, este „Iluzia Vieții”. Alte zeci de cuvinte cheie, complementare, frapează prin utilizare ostentativă, spre a sublinia ideea de „Nonsens al Existenței”. Sînt preferate serii de cuvinte scrise cu majusculă: „Clipă”, „Nemurire”, „Iluzie”, „Absurd”, „Tăcere”, „Moarte”, „Eternitate”, „Adevăr Absolut”, „Vis”, „Liber Arbitru”, „Păcatul Originar”, „Iubirea”, „Singurătatea”, „Înstrăinarea”, „Dumnezeu” și multe altele. Sintagma care aduce aici și acum trăirea problematizată a existenței este „Societatea de Consum”. Se degajă din poezie o frenezie a dublării cuvîntului ce susține ideea. Adesea, această energie debordantă a reșezării cuvintelor acoperă ceea ce cauți în poeziile compuse pe una și aceeași temă, adică trăirea intens afectivă a sentimentului „iluziei vieții”, înăuntru, nu în afară. Aici să mai am-

intim de maniera de a distinge cuvintele expresive ortografiate cu majusculă. Ploaia de majuscule tinde să inunde câteva semnificații de bază ale poeziilor. Și mai e o particularitate, punctuația. După fiecare vers, încheiat sau nu ca înțeles, gramatical sau nu, e pusă virgula; punctul e pus de preferință numai după ultimul vers. Altfel decât Eclesiastul biblic, poetul nostru, mai mult revoltat decât melancolic, ierarhizează deșertăciunile destul de puțin ordonate ca să poți urmări idei clare. Semnificațiile se aglomerează în una și aceeași poezie, cum e Ierarhia Deșertăciunii. Dar nu e singura. De vină poate fi realitatea contemporană care provoacă pe multiple planuri sensibilitatea poetului. Cuvântul „deșertăciune” e angajat într-o combinație gravă, tăioasă, pusă să însoțească chiar fenomenul nașterii lumii, pentru a sugera, finalmente, prin alăturări culinare foarte originale, voit vulgarizatoare, dezgustul, „greața”, și la Sartre, lăsate în urmă de conștiința absurdului existenței. Am trimis la poezia Industrie a Cărnii Existențiale: „Plugul Deșertăciunii sapă adânc, / în țărâna Existenței, / vrînd să însămînteze genele Iluziei Vieții, / pentru a naște Lumea, / după o gestație prelungă, / în pîntecul fără limite al Minciunii, / care se sprijină pe Adevăr pentru a exista, / ...corbii negri ai gândurilor, / dezvoltînd, / O adevărată Industrie a Cărnii Existențiale, / începînd, / de la fripturi de vise pe grătarul Absurdului, / pînă la, / mezeli de cea mai bună calitate a Deznădejdiei.” Ceea ce găsești în această poezie: paradox, nonsens, nihilism, dezabuzare, visuri făcute scrum, toate acestea și altele se vor multiplica, recombina caleidoscopic, în toată creația cuprinsă în aceste trei plachete. Dacă noțiunile și conceptele sintetic cuprinse în cuvinte își păstrează constant înțelesul, soarta „cuvîntului” nu e aceeași, pare să meargă spre epuizare, ca și forța de înnoire a poeziei. Au și cuvintele soarta lor, în afară de poezie, cum zice poetul. La început, paradoxal, „Toamna sentimentală” e părăsită „de recoltele înflăcărâte de cuvinte”, frenetic adunate de temperamentul aprins al poetului îndrăgostit numai de anumite cuvinte, cele din semantica existențialistă. Alteori, „Stoluri de Cuvinte, / brăzdează cerul Amintirilor”. În registru schimbat, cuvîntul e chinuit ca instrument al presei, violentă, pe drept incriminată de poet: „Cuvinte lacustre, / plîng în ghivece de Martiri, / puse la ferestrele bordurilor de Ziare, ...”. Este deplînsă soarta cuvintelor angajate insolit, grotesc: „La măcelăria Cuvintelor, / în colțul străzii Destinului, / se vînd ciolane de fraze stricate, / pulpe de înțelesuri pentru prăjit, ...”. Și cu acest fragment am ilustrat originalitatea combinațiilor verbale resenti-

mentare, ce defulează o atitudine poetică provocată de revolta împotriva nonsensului existenței. În cele din urmă e metaforizată „iarna Cuvintelor, / care ningeau peste Zilele noastre, ...” și e deplînsă soarta lor, căderea: „în Noroiul unor Cuvinte, / obscene și pline de invective”, și, finalmente, sucombarea lor: „Cimitire de cuvinte se înșiră în sufletele, / ce vor și speră la Înviere, ...”. Aici cuvintele s-au întors la poezie. Însă, cuvîntul e numai instrumentul ce nu e numai al poetului, doar a lui e problema de fond a existenței iluzorii, resimțită ca atare în termenii existențialismului de la începutul secolului 21. Acesta e miezul, laitmotivul zecilor de poezii semnate de Sorin Cerin, distribuite studiat, presupun simbolic numerologic, în fiecare plachetă câte 77, nici una în plus sau în minus. Din sămînța acestei idei generos semănate, se ridică pentru poetul obosit de atîta frămîntată gîndire: „Ierburi de întrebări ce unduiesc alene peste pleoapele / Asfințitului, / ce abia se mai pot ține întredeschise, / în zarea unor Răspunsuri, / ce par a fi migrat către depărtările reci ale Uitării.” Nota meditativă a acestor versuri nu e cu totul descurajantă. Poetul nu e nici depresiv, nici anxios, pentru că are un temperament tonic. El o ia mereu de la început, cu declarații de neînvinsă voință de a înțelege, fără să accepte, ca astfel să se poată întoarce spre cunoașterea de sine. În imagini poetice rare se conturează un fel de rezumat al discursului poetic, concentrat în poezia Ierarhia Deșertăciunii, încheiată, în termenii contemporaneității absurdului. E un mod de a reînnoi ceea ce s-a mai spus, că „mîncăm absurd pe pîine”. Pluralul indică în poet un exponent în numele omului, în general, „granitul” semnificînd taina de nepătruns de care se lovește „trestia gînditoare”: „Cățărați pe Stîncile Vieții, / vrem să înțelegem granitul ca și cum ar fi, / o trestie conștientă de Sine. || Demolăm pilonii Naturii Iluziei Vieții, / încercînd să punem în locul lor, / Un Vis cu mult mai străin de noi înșine. || Ruinăm slăbiciunea, / ... devenind propriile noastre epave, / ce rătăcesc spre nicăieri. || ... Să fie ochii Societății de Consum făcuți doar pentru a / privi Ierarhia Deșertăciunilor? Iubirea, care ar merita un comentariu al nuanțelor la care trimit imaginile poetice, este, în Vis și realitate, o: „icoană prinsă de pereții reci și insensibili, / ai unei catedrale a desfrîului, cum este Societatea de Consum, / care ne consumă viețile, / pentru un Sens ce nu-l vom afla niciodată.” Dincolo de jocul cuvintelor se remarcă substantivul grav ce anulează cu totul sacralitatea catedralei. E un transfer de semnificații fabricat de revolta permanent revărsată asupra tipului de societate în care trăim. Viața noastră,

se lamentează poetul în Feline Existențiale: „ se vinde scump la te-gheaua Destinului, / pentru a da gust Desfrîului, / abonat cu cartela de plăceri în regulă, / la Societatea de Consum.” / ... „Promisiuni Deșarte, / și-au pierdut cheile Împlinirii, / iar acum fac Morala cartelului de Legi, / alături de prostituatele politiciene ale momentului”. Limbajul violent, ca săgeți poetice aruncate și contra degradării teribile a politicului, defulează o revoltă de tip nihilist, ridicată la rang de principiu. Ținta absolut actuală este încă și mai evidentă atunci cînd, în poezia Jocul de-a Viața cu Moartea, este incriminată, cam în aceeași termenii, „grădina Societății de Consum Foamete, / drept mari atleți ai tăierilor de venituri. / Cîntarele false și isterice ale Politicii, / ne drămuiesc cu parcimonie fiecare Clipă...”. Schimbînd subiectul, vocabula „clipă”, în raport cu „eternitatea”, actualizează o notă din arsenalul de cuvinte specifice din limbajul marelui gînditor existențialist care a fost misticul Kierkegaard. După cum atitudinea clar atee, cînd e vorba de Dumnezeu și biserică în poeziile lui Cerin, actualizează durități de limbaj, cu particularități ale existențialismului sartrean, în timp ce Matematica existenței și multe alte poezii ne readuc în memoria culturală imaginea acelei „monde cassé ” percepută critic de francezul Gabriel Marcel. Poate cea mai densă în concepte complementare „existenței”, dintre poeziile celei dintîi plachete, este Desfrîu. Sînt încercări de a da definiții, de a pune în relație lucrurile prin inversiune cu sens, din nou foarte grav acuzatoare, cum e cea cu adresă la „mănăstire”. Sigur, nefericirea ființei care scrie o asemenea poezie, vine nu numai din conștiința căderii omului în lume sub blestem divin, dar și din ceea ce ar fi o consecință, respingerea, pînă la blasfemie a nevoii de Dumnezeu. Interogația, din poezia Desfrîu, care pare că lasă cititorului libertatea de a da particulare răspunsuri, e un tertip al poetului conștient de ceea ce afirmă la modul mascat: „Existența este o nălucă prinsă între două vise, Spațiul și / Timpul. / Pacea va fi mereu datoare Războiului cu propriile ei / arme, Deșertăciunea Democrației și Dictatura. / Care desfrîu nu-și are mănăstirea sa și care crimă, / democrația ei? ” Poezia continuă cu o nouă definiție a „Existenței” ca „joc de noroc”, însoțită de „Speranță”, niciodată lăsată în voia „liberului arbitru”, care i-ar da omului libertatea de a schimba ceva. Rămîne numai libertatea ființei de a judeca propria existență, etern îngădită să poată depăși absurdul. Natura demonstrativă a poetului îl condamnă, extroversiv, la excese, încît risipește prea generos ce a adunat cu greu din biblioteca propriei vieți și a cărților. Paradoxal, ace-

lași temperament e sursa puterii de a trăi autentic sentimentul de alienare, de înstrăinare și accentuată singurătate, pînă la a-și simți sufletul ca o „casă în ruină”, din care, plecată, ființa căzută în „neant”, mai are șansa de a fi sortită „Eternității”. Rămîn multe alte comentarii de făcut la cîteva cuvinte preferate ale poetului, înscrise cu majusculă. Dar, despre „Iubire”, „Dumnezeu”, „Biserică”, „Absurd”, „Clipă și Eternitate”, „Tăcere” și „Moarte”, poate, altădată. Ar merita, pentru că acestui poet nu-i lipsește inspirația rîvnită de alții, cum scria poeta Magda Cârneci, dar el trebuie să se ferească de pericolul de a rămîne un artifex, și, încă, să nu calce prea apăsător pe urmele din Bacovia ori Emil Botta, spre a nu le desfigura prin exces.” · Ana Blandiana: "Poezia de meditație pe care o scrie Sorin Cerin nu este o versificare de adevăruri filozofice, ci o impletire de revelații despre aceste adevăruri. Iar raportul dintre intensitatea acestor revelații și îndoiala din care sunt construite adevărurile este chiar piatra filozofală a acestei poezii. De altfel, secretul de a putea fixa fulgerul revelației este o problemă la fel de subtilă ca și aceea a pastrării energiei solare din zilele calde în cele reci." · Theodor Codreanu „Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist, de o mare mobilitate a minții, mînuind cu măiestrie antitezele, îmbinându-le oximoronic sau alternându-le chiasmatic în probleme cu mize majore din viața noastră spirituală și socială. Poezia din Liberul arbitru este o prelungire a manierei sale de meditație, impregnând-o și cu o doză potrivită de kynism (în sensul dat cuvîntului de Peter Sloterdijk), reușind, totodată, performanța de a rămîne pe teritoriul lirismului autentic chiar și atunci când vituperează „Corbii vulgari necrofili și necrofagi ai Viselor”. · Ioan Holban „Despre expresivitatea și bogăția înțelesurilor transmise Celuilalt prin tăcere a scris pagini antologice Lucian Blaga. Poetul de azi scrie, în Marile Tăceri, o poezie a sentimentului religios, nu de amvon, însă, ci în gînd cu Dumnezeu, în meditație și în fulgerarea gîndului spre clipa Creației. Poezia lui Sorin Cerin este a unui alt Cain rătăcind în pustie, păstrînd, încă, frînturi din bucuria edenică pentru a ieși din "menghina" lumii unde omului căzut i se surpă orizontul sufletului în ploi de foc și urme de plumb”. · Prof.univ.dr. Maria Ana Tupan "Meditațiile lirice ale lui Sorin Cerin au ceva din amestecul paradoxal de disperare și energie a revoltei din eseurile filozofice ale lui Emil Cioran. Sesiizarea tragismului și grotescului existenței nu conduce la paralizie psihică, ci la nihilism exorcizant și blasfemitor. Sfada cu "adulterinul Dumnezeu" – apelativ șocant dar foarte expresiv pentru

idea de păcat original al lui ... Dumnezeu care trebuie să fi zămislit lumea rea prin adulter cu Satana – capătă accente sarcastice în vignetele unei Biblii desacralizate, cu un Creator care meșteștește firmamentul la o masă de fierar și un Diavol în care s-au contopit toți frondii hippy-rap-punk-porto-ricani: [...] stelele alcoolice, ale unui Univers, lacom, meschin și cinic, băute de Dumnezeu la masa Creației, pe cerurile înlăcrimate ale Fericirii, mîzgălite cu graffiti de Diavol, Dacă poetul și-a propus în poemul La un grătar un exercițiu urmuzian, reușita e perfectă. Nu numai ingenioase salturi mortale pentru logica identității de pe un nivel ontologic în altul admirăm aici, ci și tropismul de o barocă inventivitate al unui Eucharist pe dos, căci într-un univers al vieții spre moarte, cel care se frînge e spiritul, cuvîntul, pentru a revela un ... trup deleuzian, animalic, descris ca minuțioasă hartă anatomică a unui student medicinist. Poetul ne surprinde prin noutatea și revelația definiției aforistice, căci, după primul moment de surpriză, acceptăm peisajul moralizat al timpului, cu un trecut mort, un viitor viu și un prezent iluzoriu, contrar sentimentului comun că viața trăită e eul nostru cert, că doar prezentul există cu adevărat și că viitorul e pură ipoteză. Cerin redefiniște ființa umană ca aflându-și autenticitatea în multiplicarea mentală a realității terne și ca proiect existențialist". · Prof.univ.dr. Mircea Muthu "Disperarea de a găsi un Sens existenței contemporane aluvionează testimoniul poetic al lui Sorin Cerin în care amurgul limbajului, asociat cu „clepsidra spartă” a timpului, este resimțit – cu acuitate tragică – de „cuvintele noastre torturate” "Meditația, întoarsă spre sine însăși de „oglinzile întrebării” sau de către „ochii” fabuloși ai Oceanului nesfârșit, se automacerează la aceeași temperatură febrilă, de arc voltaic, enunțată – în nuce – de sintagma „ploilor de foc”. · Prof.univ.dr. Cornel Ungureanu " Sorin Cerin propune un discurs poetic despre felul de a trece "dincolo", o reflecție și o îngîndurare care are nevoie mereu de majuscule. Cu majuscule, cuvintele pot să suporte accentele apăsate ale autorului care pășește. Cu atîta energie, pe tărîmurile frumos traversate de cei înzestrați cu harul preoției. Sorin Cerin ritualizează timpurile deconstrucției poetice, dacă e să înțelegem cum se cuvîne desfășurarea versurilor sub steagul titlului." · Prof.univ.dr. Ion Vlad "Sorin Cerin și-a definit poemele din volumul "Marile Tăceri" "poezii de meditație" Fără îndoială, reflexivitatea e dominantă creatiei sale, prezidate de interogații, revolta, neliniști și o dramatică cercetare a TACERII, topos al îndoielilor, al cutezantei și al aventurii spiritului în permanența

cautare a adevărului; poezia sa urmează unei axiologii de un intens dramatism. E lirica lucidității, a meditației și a lirismului autentic". · Lect. univ.dr. Laura Lazăr Zăvăleanu: "Intellectual format la școala bucureșteană, dar simțind nevoia să se revendice, admirativ, de la modelul critic al școlii clujene, unde își identifică modelele exemplare în profesorii Ion Vlad și Mircea Muthu, Sorin Cerin își construiește și poezia intertextual, pentru că poetul Marilor Tăceri își declară peste tot maestrul, identificați aici, intrinsec, cu Blaga (prin reflecție filozofică și structură prozodică uneori voit calchiată după Poemele luminii) și Arghezi. Însuși titlul volumului, Marile Tăceri, impune imperativul unui dialog implicit cu poezia lui Arghezi purtând același titlu. Căutătorilor febrile din Psalmii arghezieni ale unui Dumnezeu chemat să se arate, le răspund aici interpelările fără odihnă ale unui apostat credincios, care se sfîșie, în pustia gîndului și a imaginii frînt oglindite de lumea declarată, între dragoste denunțatorie și revoltă tandră, între blestem incantatoriu și rugă deghizată, de veșnic îndrăgostit, fără putință de a-și declina, în realitate, fervoarea, deși cuvîntul experimentează, estet, întregul lexic blasfemiant și apocaliptic. O duplicitate izbăvitoare, în fapt, care – strigîndu-și drama înstrăinării și a introspecției ratate, ca și neputința întîlnirii cu celălalt sau spaima suprapunerii cu el, într-o lume al cărei sens este rătăcit în „tenebrele lagărelor de idei”, la interferența unui timp și unui spațiu ajunse „la capăt de hotar” –, naște, în litania `a rebours, semnele creației mîntuite, în plin festin cinic, „pe masa olarului iubirii” · Conf. univ. dr. Călin Teuțișan "Poezia lui Sorin Cerin declamă o fatală nostalgie a Sensului. Gîndirea poetică încearcă recuperarea lui, din fragmente dispartate, readuse la un loc prin travaliul liric, închipuind o posibilă hartă reconstituită, fie și fragmentar, a lumii, dar mai ales a ființei. Metaforismul neovizionarist este cadrul de referință al acestor poeme, traversate, când și când, de parabole ale realului, "citat" în cheie simbolică, dar și ironică. Cinismul lipsește cu desăvîrșire din versurile lui Sorin Cerin. Aceasta înseamnă că personajul liric ce cuvîntă în paginile de față, mai exact conștiința lirică, pune o presiune etică asupra realității, forțînd-o astfel să-și asume propriile adevăruri uitate." · Prof.univ.dr. Cornel Moraru "Profet al neantului existențial, poetul face parte din categoria moralistilor, rezumînd într-o manieră fulgurantă precepte aforistice și proiecții aspre dintr-o viziune extatică de sfârșit de lume. Meditațiile sale dezvoltă o retorică furibundă pe tema "nonSensului Existenței", deși exprimă mai mult îndoieli

decât certitudini și întrebări decât răspunsuri. Intensitatea implicării în acest demers liric atinge, pe rând, cote extreme: de la jubilație la sarcasm și de la indignare, din nou, la extaz..." · Prof.univ.dr. Ovidiu Moceanu "Prin cimiterile viselor, volumul semnat de Sorin Cerin, poezia marilor întrebări existențiale își caută un nou statut, construind, în texte care comunică subteran, un chip al omului interogativ. "Catedrala existenței" are capcanele ei, "Adevărul absolut" pare de neatins, "Crinii albi ai adevărului" pot ucide, "dacă nu-și aerisești camera minții", eul poetic descoperă mai degrabă un "Dumnezeu prea amar"... Toate acestea sunt expresii ale unei stări de mare tensiune interioară, în care luciditatea săgetează revelația și limitează trăirea deplină a sensului existenței". · Prof.univ.dr. Dumitru Chioaru "Discurs profetic, filosofic sau poetic? - e greu de determinat în care se încadrează textele lui Sorin Cerin. Autorul le înglobează toate trei într-o formulă personală, aparent desuetă estetic, rostind însă cu suflu de poetă vates ultimele cuvinte dinaintea Apocalipsei. O apocalipsă în care lumea desacralizată și dominată de false valori sfârșește pentru a putea regenera prin Cuvânt". · Prof.univ.dr. Ștefan Borbély "Spirit profund și sincer religios, Sorin Cerin caută disperat după diamantul ascuns în negurile molozului, ale cenușii. Un întreg arsenal al modernității negative - căni ale pustiului, apa uitării, abatoare, sărbătoarea continuă a suferinței, maimuța de lemn putrezit etc., etc. - e chemat să denunțe, în versurile sale, "armele letale ale societății de consum" și "ospiciul" alienării prin mercantilizare a existenței noastre de fiecare zi. Tonul e apodictic, pasional, profetic, nu admite nuanțe sau replici. "Noii pași ai credinței" sunt enunțați peremptoriu ca speranță a mântuirii colective, "lumina divină" se întrezărește, izbăvitor, la capătul încă îndepărtat al suplicului, însă, pe moment, poetul pare să fie preocupat exclusiv de retorica eschatologică, întrezărind decădere, demisie morală sau ruine cam peste tot pe unde-l poată pașii sau privirile" · Gheorghe Andrei Neagu "Definitoriu pentru acest autor pare să fie pe drept cuvânt, îndoiala, drept piatră de temelie a poemelor sale(Greșeala pag.73)Îl felicit pe autor pentru cutezanțele sale stilistice din "Din ochii luminii divine pag.81 precum și din celelalte păcate cuibărite în sânul lui creator. Cred că literatura română are în Sorin Cerin un scriitor al mileniului 3 care trebuie abordat cu mai multă insistență de critica de specialitate" · Marian Odangiu "Lirica lui Sorin Cerin este una a întrebărilor esențiale: relația Ființei cu Divinitatea într-o lume din ce în ce mai distorsionată valoric (și distor-

sionantă în același timp !), dispariția unor repere fundamentale - atrăgând după sine interogații coplesitoare și infinite neliniști -, absența tot mai tulburătoare a unor Adevăruri care să deschidă calea spre Mântuire, îndoielile profund demotivante asupra Sensului Vieții, absurd înălțat la rang de rațiune existențială alimentează spaima și angoasele poetului. Versurile sale dezvoltă astfel o veritabilă retorică a disperării, în care, aidoma unei insecte halucinate de Lumină, autorul lansează întrebări fără răspuns, caută confirmări acolo unde acestea au intrat de mult în disoluție, navighează îndurerat dar lucid printre imagini și metafore de elevată și convingătoare pregnanță, construiește scenarii apocaliptice despre Viață, Iubire și Moarte..." · Eugen Evu : "...cărțile par a fi obiecte de cult-cultură-proprie testamentară ale unui ceremonial, ...al neo-cunoașterii, platonice-socratice sub semnul "Gubernământului General al Genezei" bunăoară. Ceea ce merită considerat este și imperativul transparent al autorului de a comunica în limba natală, românească. Singurătatea atribuită Sacralului este totuși a ființei umane în ipostaza ei reductivă, a condiției umane....Cum Vine scria, poetul vede idei ale sale, sau oglindire în 'odaia cu oglinzi' a bibliotecii universale. Un destin desigur personal, în mare parte asumat, nota bene.În volumul Politice, la extrema lui H.R. Patapievici poetul este bine-știutor al problemei elidești, al "căderii umanului în zoon politikon"...Între raționalism și iraționalism, Sorin Cerin navighează pe Oceanul Interconnection." „Nu este nevoie de o persoană perfectă pentru a avea parte de o dragoste perfectă.” „În ciuda optimismului meu cu privire la toate celelalte aspecte ale vieții, am ajuns să cred că, până la urmă, dragostea în această lume are limitele ei. Am ajuns să cred că nicio femeie nu va dori să se căsătorească vreodată cu un om atât de imperfect cum eram eu...” Desi s-a nascut fara maini si fara picioare, Nick Vujicic si-a creat o viata „ridicol de buna”. Dar dupa cateva intalniri si relatii esuate, la varsta de douazeci de ani a ajuns sa se ingrijoreze ca nu va gasi niciodata o femeie care sa-l iubeasca si cu care sa devina „una” in casatorie. In Dragoste fara limite, Nick si Kanae povestesc despre modul aproape incredibil in care s-au cunoscut, s-au indragostit si apoi s-au luptat pentru a depasi scepticismul celor din jur cu privire la relatia lor. Ei prezinta cateva experiente din perioada de curtare, a primilor ani de casatorie si ca parinti, care sunt utile oricarui cuplu ce trece prin aceste perioade. Mai presus de toate, Dragoste fara limite este do- vada clara ca atunci cand Cristos este in centrul unei relatii, dra-

gostea adevarata triumfa, in pofida oricaror provocari. Nick Vujicic, baiatul care a crescut in Australia, nu putea sa inteleaga de ce a ingaduit Dumnezeu ca el sa se nasca fara membre si se intreba mereu daca vreodata in viata lui va aparea o femeie. Mai tarziu, cand Nick a inteles ca Dumnezeu are un scop cu el, viata lui a capatat un nou sens. Insa inima lui a fost franta in urma unei relatii de durata ce s-a soldat cu un esec. Oare va exista cineva care sa vrea sa se marite cu el? De cealalta parte a lumii, Kanae Miyahara - o fata de origine japonezo-mexicana - a trait experienta dureroasa a separarii parintilor ei. Kanae a avut cateva relatii bazate pe atractie superficiala, dar ea isi dorea un partener cu o credinta puternica, un barbat care ar fi un sot si un tata evlavios. Cand Nick si Kanae s-au intalnit intr-un mod uimitor, cei doi si-au dat seama ca Dumnezeu, Petitorul desavarsit, a folosit chiar si experientele lor descurajatoare si dureroase pentru a-i pregati unul pentru celalalt ... pentru dragostea vietii lor. Nick Vujicic este vorbitor motivational, autor si director al Organizatiei nonprofit „Viata fara membre”. Viata lui a devenit o sursa de inspiratie pentru oameni din intreaga lume, Vujicic vorbind frecvent despre modul in care oamenii pot sa depaseasca orice bariere in implinirea propriilor visuri. El si sotia lui Kanae locuiesc in sudul Californiei, impreuna cu copiii lor. „Sper ca povestea noastra sa te incurajeze: povestea putin probabila a unui sarb devenit australian, nascut fara maini si fara picioare, care a cucerit iubirea unei tinere frumoase de origine japonezo-mexicana. Ne-am gasit unul pe altul, desi am crescut la o distanta de aproximativ cincisprezece mii de kilometri, în culturi si pe continente complet diferite.” O carte extrem de interesantă și plăcută, una care va fi probabil citită de cuplurile căsătorite, de persoanele singure, dar și de psihologii care lucrează cu ele.” Kirkus Reviews „Complexa temă a iubirii este clarificată în această carte de unul dintre cei mai profunzi gânditori americani. Mereu am fost o mare admiratoare a lui Robert Sternberg ale cărui teorii despre relații s-au dovedit a fi foarte utile în activitatea mea profesională. ” Dr. Judith Sills, autoarea bestsellerurilor Excess Baggage și Loving Men More, Needing Men Less Ce ne atrage atât de mult la unii oameni și ne determină să-i ținem la distanță pe alții? Ce face ca unele relații să funcționeze atât de bine, iar altele să fie atât de complicate? Dr. Robert J. Sternberg ne răspunde la aceste întrebări, într-o manieră originală, în LOVE IS A STORY, arătând că tipul de relație pe care o creăm depinde de povestea de dragoste pe care o purtăm în

noi. Bazându-și cercetarea științifică pe exemplele mai multor cupluri, Sternberg face o clasificare ce cuprinde 26 de tipuri de povești de dragoste, fiecare cu părțile ei bune și rele. Acestea reprezintă prejudecăți inconștiente care ghidează alegerile noas-

tre romantice. Autorul ne atrage atenția că numai prin conștientizarea propriilor reprezentări despre dragoste vom putea crea relații împlinite și solide. Atâta timp cât ignorăm rolul pe care îl au poveștile noastre, este foarte probabil să repetăm la nesfârșit aceleași greșeli. Partea bună este că, deși ele ne direcționează,

putem să le revizuim și să învățăm să ne alegem parteneri ale căror povești sunt mai compatibile cu ale noastre. În LOVE IS A STORY, Sternberg deschide cartea iubirii și ne arată cum să ne descoperim poveștile și cum să ne privim relațiile cu alți ochi.